

C_2020222HU.01001701.xml
6.7.2020

HU

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 222/17

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2020. március 23-án benyújtott elzetes döntéshozatal iránti kérelem – Finanzamt Kiel kontra Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

(C-141/20. sz. ügy)

(2020/C 222/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést elterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: Finanzamt Kiel

Alperes: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdések

1)

Úgy kell-e értelmezni a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelvnek (1) a 21. cikke (1) bekezdésének a) pontjával és (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke (4) bekezdésének második albekezdését, hogy e rendelkezések feljogosítják a tagállamokat arra, hogy a héacsoport (adózási egység) helyett a héacsoport egyik tagját (az anyavállalatot) jelöljék ki adóalanynak?

2)

Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: E tekintetben lehet-e hivatkozni a 77/388/EGK irányelvnek a 21. cikke (1) bekezdésének a) pontjával és (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke (4) bekezdésének második albekezdésére?

3)

A Bíróság 2015. július 16-i Larentia + Minerva ítéletének (2) 46. pontja szerint elvégzendő azon vizsgálat során, hogy az Umsatzsteuergesetz (a forgalmi adóról szóló törvény) 2. § -a (2) bekezdése 2. pontjának első mondatában foglalt, a pénzügyi betagolódásra vonatkozó követelmény a visszaélésszerű gyakorlatok vagy magatartások megakadályozására, illetve az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelemre irányuló célok szempontjából szükséges és

megfelel? jogszer? intézkedésnek min?sül-e, szigorú vagy megenged? mércét kell-e alkalmazni?

4)

Úgy kell-e értelmezni a 77/388/EGK irányelv 4. cikkének (1) bekezdését és (4) bekezdésének első albekezdését, hogy e rendelkezések feljogosítják a tagállamokat arra, hogy általánosítás útján úgy tekintsék, hogy valamely személy a 77/388/EGK irányelv 4. cikkének (1) bekezdése értelmében nem önálló, ha e személy pénzügyi, gazdasági és szervezeti szempontból be van tagolódva egy másik vállalat (anyavállalat) vállalkozásába olyan módon, hogy az anyavállalat érvényesíteni tudja az akaratát e személlyel szemben, és ezáltal meg tudja akadályozni e személy eltérő akaratnyilvánítását?

(1) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL 1977. L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.).

(2) A Bíróság 2015. július 16-i ítélete (C-108/14 és C-109/14, EU:C:2015:496).